

BASMAR BY MONTSERRAT BASSONS

Com a líder d'una de les marques de roba de bany més consolidades a Espanya i Europa, la Montserrat Bassons serà una de les primeres persones a saber què portarem a les platges i piscines del segle XXI: **“Cap al novembre ja començarem a treballar en el mostrari de l'any dos mil. El món de la moda sempre va un any i mig avançat en el temps.”** Així, tan bon punt les grans firmes europees proveïdores de fibres facin un avançament del color i dels teixits de les properes temporades, la nostra protagonista i el seu equip iniciaran la seva labor creativa enfilant l'agulla i donant forma a les peces.

“La moda no ve imposada, sinó que a partir d'una àmplia gamma de tendències nosaltres creem uns models molt al dia –explica-. Som una petita empresa, però amb un mercat consolidat. El nostre client ens coneix perquè fem peces portables, que es basen en la qualitat i en un disseny adaptat a la moda, però sense estridències. La qualitat del nostre producte ve donada per un bon patronatge que fa que la senyora que el porta se senti còmoda amb aquella peça que l'estilitza i se li adapta al cos; això és el que busca la consumidora que entra en una botiga i sap que hi ha Basmar by Montserrat Bassons.”

L'empresària ens parla del món de la moda des de la perspectiva de qui l'ha viscut des de fa gairebé un quart de segle, i ho fa mesurant les paraules, amb la tranquil·litat i la serenitat del qui fa anys que batalla i n'ha vist de tots colors: **“En el món de la confecció hi ha riscos que cal assumir, perquè és l'únic camí a seguir. Cal una forta inversió abans de treure cap col·lecció, i després intentar recuperar la inversió inicial. He passat de tot: èpoques en què hauria volgut dir que realment gaudia fent el que m'agrada, però amb això no n'hi havia prou, cal esforç i treball. El més difícil de tot, però, és introduir-se al mercat, no pas produir. Si aconsegueixes obrir-te un mercat la mateixa creació aportarà la imatge de l'empresa: la qualitat, el muntatge, la manera de ser... És prou difícil iniciar-t'hi, però també seguir, pujar i mantenir-te.”**

Aquestes reflexions arriben després d'anys d'experiència, perquè, com la Montserrat mateixa ens confessa, la seva capbussada en el món de la moda de bany la va fer una mica inconscientment; no s'havia plantejat mai el que implicava ficar-se en el món empresarial, s'hi va deixar portar una mica per la inèrcia dels esdeveniments: **“No vaig crear la meua marca per sentit de lideratge, ni molt menys. Quan ets jove, per inconsciència o necessitat, et veus embarcat en coses que després has de continuar. A casa meua teníem una empresa de cotilleria on vaig treballar fins que va passar a mans del meu germà. Llavors vaig voler independitzar-me, amb vint-i-tres anys, una criatura de divuit mesos i embarassada del segon fill. Cal que digui que el renom de l'empresa de casa també em va obrir portes, quant a finançament i mercat. Tot i els problemes estaré eternament agraïda als meus pares, en Jaume i la Teresa, per la possibilitat d'autonomia que em van oferir.”**

Podem dir que la Montserrat es va deixar arrossegar pel corrent, nedant amb força quan calia i relaxant-se quan podia, fins que va arribar a bon

port: **“Vam començar amb sis treballadors, i avui comptem amb un equip de disseny i molta més gent a producció, a més dels nostres representants directes. Encara que també treballem per a altres firmes, la base principal del negoci avui són les botigues mixtes, les cotalleries, les botigues especialitzades en llenceria i bany, així com els grans magatzems de qualitat.”**

La nostra protagonista té la satisfacció d'haver-se fet un lloc en un camp en què la venda d'un producte, de temporada, és difícil de predir i on la competència és ferotge: **“Sento una gran orgull quan les botigues em diuen que, tot i haver-se venut poc per un mal inici de temporada, el nostre gènere ha sortit tot.”** La Montserrat ens transmet el gust per la feina ben feta a partir de la petita empena familiar que li van proporcionar els seus pares, i malgrat l'esforç que ha hagut de fer com a professional de la confecció, com a mare i com a esposa.

Ella sap que la dona que treballa fora de casa té moltes més responsabilitats que qualsevol home, i també que aquest acostuma a recolzar-se en la dona, perquè no vol obligacions quotidianes. Això no obstant, l'empresària no es penedeix del que ha fet. Posats a triar, li hauria agradat poder escollir carrera, com va fer el seu germà, i estudiar Medicina. Segons com es miri, confessa, es va veure forçada a entrar dins d'aquest món que tanmateix li ha acabat agradant prou.

És per tot plegat que pensa que tant de bo que els seus fills segueixin els camins que més els agradin. **“El meu fill gran s'ha preparat per al negoci de casa i ja hi treballa; la meua filla ha fet estudis de direcció d'empresa, però no vol continuar amb la moda de bany, de moment. De fet, que els meus fills s'hi vulguin dedicar em crea l'obligació de mantenir l'empresa per ells, de no poder dir plego veles i em dedico a descansar.”**

La Montserrat se n'adona de la diferència entre la seva joventut, quan per les circumstàncies es va veure ficada en un projecte empresarial, i la dels seus fills. **“Cal que la joventut es plantegi un projecte de futur per desenvolupar amb il·lusió; el fracàs arriba quan et forcen a fer el que no vols. Això no obstant, un avantatge de la meua joventut era que se'ns va inculcar un sentit del respecte i de la responsabilitat molt rígids, però que ens ha servit de motor a moure'ns sense pensar, a treballar per a l'èxit. Ara, en canvi, el jovent sap el que vol però no és conscient del sacrifici que cal fer.”**

Ella té clar, en qualsevol cas, que no s'ha de tenir por, sobretot si s'és dona, perquè la que és lluitadora de mena ho és al màxim. La dona és molt bona negociadora, més dura que l'home, el qual és més portable i també més fàcil de convèncer. La perspicàcia, la cautela i la susceptibilitat femenines són bones armes a l'hora de fer tractes. Per acabar, però, ens permetem una frivolitat. Vestit de bany o bikini? **“El vestit dona més joc per dissenyar i lluir, però per comoditat es continua imposant el bikini, en la proporció de dos a un.”**

Montserrat Bassons - Cervelló (el Baix Llobregat)